

SESSION ORDINAIRE 2025-2026

5 FÉVRIER 2026

**ASSEMBLÉE RÉUNIE
DE LA COMMISSION COMMUNAUTAIRE
COMMUNE**

PROPOSITION DE RÉOLUTION

**relative à la suspension urgente
de l'exclusion du chômage des parents
aidants proches d'enfants
en situation de handicap
et à la mise en place
d'un statut social adapté**

RAPPORT

fait au nom de la commission
de la Santé et de l'Aide aux personnes

par Stéphanie Lange (FR)

GEWONE ZITTING 2025-2026

5 FEBRUARI 2026

**VERENIGDE VERGADERING
VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**betreffende de dringende
opschorting van de uitsluiting
van de werkloosheidsuitkering
voor ouders die als mantelzorger
optreden voor hun kind met een handicap
van een aangepast sociaal statuut**

VERSLAG

uitgebracht namens de commissie
voor de Gezondheid en Bijstand aan personen

door Stéphanie Lange (FR)

Ont participé aux travaux de la commission:

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen:

Membres effectifs

Vaste leden

MR	:	Clémentine Barzin, Kristela Bytyçi, Françoise Schepmans.
PS	:	Ibrahim Dönmez, Karine Lalieux, Mohamed Ouriaghli.
PTB	:	Mihaela Drozd, Hanina El Hamamouchi, Petya Obolensky.
Les Engagés	:	Stéphanie Lange.
Ecolo	:	Farida Tahar.
Team Fouad Ahidar	:	Najima El Arbaoui.
N-VA	:	Gilles Verstraeten.

Membres suppléants

Plaatsvervangers

MR	:	Aurélie Czekalski
Groen	:	Emile Luhahi.

Autres membres

Andere leden

PS	:	Jamal Ikazban, Cécile Vainsel.
Les Engagés	:	Gladys Kazadi.
DéFI	:	Gisèle Mandaila.

I. Ajout de cosignataires

Farida Tahar, Calvin Soiresse Njall, Hanina El Hamamouchi, Jan Busselen, Gisèle Mandaila et Najima El Arbaoui sont ajoutés, avec l'accord des auteurs, à la liste des cosignataires de la proposition de résolution.

La liste des cosignataires s'établit comme suit: Jamal Ikazban, Farida Tahar, Karine Lalieux, Ibrahim Dönmez, Calvin Soiresse Njall, Hanina El Hamamouchi, Jan Busselen, Gisèle Mandaila et Najima El Arbaoui.

I. Exposés introductifs

M. Jamal Ikazban, auteur principal de la proposition de résolution, estime que son texte touche à l'essentiel: dignité, justice sociale et cohérence du modèle de protection sociale. Selon lui, des parents et proches d'enfants en situation de handicap, contraints d'interrompre ou de réduire leur activité professionnelle pour une prise en charge lourde et continue, sont désormais menacés d'exclusion du chômage à la suite de la réforme fédérale, avec un risque de bascule brutale dans la précarité. Les associations avaient alerté sur cette conséquence de la réforme du chômage; maintenir la mesure malgré ces alertes relève donc d'un choix politique délibéré.

La proposition défend une suspension immédiate et protectrice de l'exclusion du chômage pour les aidants proches, la réponse fédérale consistant en un simple report d'un an étant insuffisante. Les auteurs jugent cette suspension nécessaire tant qu'aucune alternative adéquate n'existe et prônent la mise en place de mesures transitoires renforcées, la création rapide d'un véritable statut d'aidant proche doté de droits sociaux complets, et l'évaluation de l'incidence à Bruxelles avec les CPAS et les associations.

Le député attire l'attention sur la situation spécifique, souvent invisibilisées, des parents aidants d'enfants présentant un handicap lourd. Il évoque à cet égard des témoignages marquants entendus au Parlement, soulignant l'oubli de soi, l'épuisement, et l'angoisse quant à l'avenir de l'enfant lorsque le parent ne sera plus là.

Mme Farida Tahar, cosignataire de la proposition de résolution, décrit les aidants proches comme des personnes qui sacrifient non seulement leur carrière, mais aussi leur

I. Toevoeging van medeondertekenaars

Farida Tahar, Calvin Soiresse Njall, Hanina El Hamamouchi, Jan Busselen, Gisèle Mandaila en Najima El Arbaoui worden, met de instemming van de indieners, toegevoegd aan de lijst van medeondertekenaars van het voorstel van resolutie.

De lijst van medeondertekenaars is als volgt samengesteld: Jamal Ikazban, Farida Tahar, Karine Lalieux, Ibrahim Dönmez, Calvin Soiresse Njall, Hanina El Hamamouchi, Jan Busselen, Gisèle Mandaila en Najima El Arbaoui.

II. Inleidende uiteenzettingen

De heer Jamal Ikazban, hoofdindieners van het voorstel van resolutie, wijst erop dat in zijn tekst enkele kernbegrippen centraal staan, met name waardigheid, sociale rechtvaardigheid en de consistentie van het sociale beschermingsmodel. Ouders en naasten die vandaag de voortdurende en intense zorg op zich nemen van een kind met een handicap en dus genoodzaakt zijn om hun beroepsactiviteit stop te zetten of terug te schroeven, dreigen als gevolg van de federale hervorming binnenkort hun recht op een werkloosheidsuitkering te verliezen. Zij dreigen daardoor op een brutale manier in bestaansonzekerheid te worden gestort. Verenigingen hadden al gewaarschuwd voor de gevolgen van de werkloosheidshervorming. Dat die maatregel ondanks de uitgestuurde waarschuwingen toch behouden blijft, is een bewuste beleidskeuze.

In het voorstel wordt erop aangestuurd om de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering onmiddellijk op te schorten voor mantelzorgers en hen de nodige bescherming te bieden. De door de federale overheid aangedragen oplossing om die uitsluiting met een jaar uit te stellen, volstaat namelijk niet. De indieners vinden een dergelijke opschorting noodzakelijk, zolang er geen passend alternatief voorhanden is. Zij pleiten ervoor sterkere overgangsregelingen te treffen, snel een volwaardig statuut van mantelzorger in te voeren en daar volledige sociale rechten aan te koppelen en samen met de OCMW's en de verenigingen de gevolgen in Brussel onder de loep te nemen.

Het parlamentslid vestigt de aandacht op de specifieke, vaak onderbelichte situatie van ouders die als mantelzorger instaan voor hun kind met een zware handicap. Hij verwijst in dat verband naar de pakkende getuigenissen die in het parlement zijn gebracht. Mensen zijn komen vertellen hoe zij zichzelf wegcijferen, op hun tandvlees zitten en vrezen wat er in de toekomst met hun kind zal gebeuren, wanneer zij er als ouder niet meer zijn.

Mevrouw Farida Tahar, medeondertekenaar van het voorstel van resolutie, omschrijft mantelzorgers als mensen die niet alleen hun loopbaan, maar ook hun gezondheid

santé, souvent par obligation, faute de solutions structurelles (infrastructures, hébergement, prise en charge). Elle distingue deux réalités: d'une part, les personnes qui disposent d'outils temporaires (les congés) pour faire face à une situation ponctuelle; d'autre part, les personnes qui assument une aide durable, sans statut légal adapté.

Le texte à l'examen a du sens précisément pour cette seconde catégorie: il vise à obtenir rapidement, au niveau fédéral, un statut protecteur et, dans l'intervalle, à éviter que la réforme de l'assurance-chômage entrant en vigueur le 1er mars 2026 ne pénalise ces personnes.

L'oratrice refuse toute mise en concurrence des publics touchés par la réforme, tout en justifiant l'urgence pour les aidants proches, qui ne correspondent pas à la logique classique du chômage (disponibilité pour le marché du travail), d'où la nécessité de corriger le cadre légal.

Dans le même temps, un travail complémentaire doit être accompli au niveau bruxellois – notamment le renforcement des (centres d'hébergement – afin de soutenir une reprise éventuelle d'activité pour certains aidants.

Mme Hanina El Hamamouchi, cosignataire de la proposition de résolution, juge la situation socialement alarmante: à ses yeux, la réforme du chômage frappe injustement des personnes dévouées à leur famille. Elle illustre son propos par le témoignage d'une jeune mère dont la vie a été bouleversée par les troubles de ses enfants : un quotidien de garde permanente, sans relais ni reconnaissance, qui met en évidence, selon elle, les défaillances d'un système insuffisamment inclusif.

Pour la députée, les réponses centrées sur la coordination ou des plans futurs sont insuffisantes car elles gèrent la précarité au lieu de la combattre. Elle insiste sur le fait que ces aidants, majoritairement des femmes, compensent la pénurie de places et le manque d'aide à domicile; il serait donc paradoxal de leur demander d'être disponibles pour l'emploi puis de les exclure du chômage.

Mme Gisèle Mandaila, cosignataire de la proposition de résolution, se réjouit que la proposition reconnaisse une réalité souvent invisible: l'aide lourde, durable, avec un impact sur la santé, l'emploi et l'autonomie financière. Elle voit dans le texte une réponse en trois temps: constat structurel, réponse à l'urgence créée par l'exclusion du chômage au 1er mars 2026 et solution de fond via un statut social pour les situations d'indisponibilité durable.

opfferen, vaak omdat ze bij gebrek aan structurele oplossingen (infrastructuur, opvang en zorg) niet anders kunnen. Zij maakt een onderscheid tussen twee situaties: aan de ene kant zijn er mensen die gebruik kunnen maken van een tijdelijke regeling (verlof) om een afgelijnde situatie op te vangen; en aan de andere kant zijn er mensen die blijvend de rol van mantelzorger op zich nemen, zonder dat er voor hen voorzien is in een aangepast wettelijk statuut.

Net die tweede groep wil de tekst die ter bespreking voorligt, ter wille zijn. De federale regering wordt er namelijk in opgeroepen om voor die mensen snel een beschermend statuut in te voeren en in afwachting daarvan te vermijden dat zij de dupe worden van de hervorming van de werkloosheidsverzekering, die op 1 maart 2026 in werking treedt.

De spreekster wil de groepen die de gevolgen van de hervorming dragen, niet tegen elkaar uitspelen. Zij vindt echter wel dat het gerechtvaardigd is om snel iets te ondernemen voor de mantelzorgers, die niet in het klassieke plaatje van werkloosheid (beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt) onder te brengen zijn. Daarom is het nodig om het wettelijke kader voor die mensen bij te sturen.

Daarnaast moet ook Brussel complementaire inspanningen leveren, onder meer door de opvangcentra te versterken, zodat bepaalde zorgverleners eventueel opnieuw aan de slag zouden kunnen gaan.

Mevrouw Hanina El Hamamouchi, medeondertekenaar van het voorstel van resolutie, slaakt een noodkreet over een sociaal verontrustende situatie. Zij vindt dat de werkloosheidshervorming mensen die zich volledig wijden aan hun familie, ongenadig hard treft. Om haar punt duidelijk te maken, verwijst zij naar het getuigenis van een jonge moeder die door de problemen van haar kinderen haar leven helemaal heeft moeten omgooien. Elke dag moet zij permanent voor hen zorgen, zonder dat iemand het van haar overneemt en zonder enige vorm van erkenning. Dat toont aan dat het huidige systeem verre van inclusief is.

Volgens het parlementslid zijn de oplossingen die gericht zijn op coördinatie en toekomstige plannen ontoereikend, omdat ze de bestaansonzekerheid onder controle beogen te houden in plaats van ze te bestrijden. Zij benadrukt dat mantelzorgers, die meestal vrouwen zijn, het tekort aan plaatsen en het gebrek aan thuiszorg compenseren. Het zou dus tegenstrijdig zijn om van hen te verlangen dat zij beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt en hen nadien uit te sluiten van het recht op een werkloosheidsuitkering.

Mevrouw Gisèle Mandaila, medeondertekenaar van het voorstel van resolutie, is verheugd dat het voorstel een realiteit erkent die vaak onzichtbaar blijft: zware, langdurige mantelzorg, met een weerslag op de gezondheid, het werk en de financiële zelfredzaamheid. Zij beschouwt de tekst als een driedelig antwoord: een structurele vaststelling, een antwoord op de noodsituatie die ontstaat door de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering op 1 maart 2026, en

La députée prône une suspension ciblée de l'exclusion du chômage, pour éviter une précarisation immédiate, tout en insistant sur son caractère temporaire et encadré, afin qu'elle serve de passerelle vers une solution cohérente. Elle insiste également sur la nécessité de mieux identifier, informer et accompagner les aidants, en particulier à Bruxelles où les jeunes aidants sont nombreux, pour réduire les ruptures de droits et le non-recours.

Mme Najima El Arbaoui, cosignataire de la proposition de résolution, affirme un soutien sans réserve à la proposition. Elle souligne que le texte ne concerne pas des données abstraites, mais des réalités humaines, en particulier des parents d'enfants en situation de handicap qui assument une charge de soins permanente, souvent au prix de l'abandon ou de la réduction de leur activité professionnelle. Cette charge ne s'arrête ni aux horaires de bureau, ni aux week-ends, ni à la majorité de l'enfant, et plus d'un tiers des aidants proches en Belgique sont exposés au risque de pauvreté.

La réforme du chômage pourrait entraîner dès mars 2026 une perte partielle ou totale d'allocations pour de nombreux parents aidants, provoquant une chute de revenus significative pour des ménages déjà fragilisés.

L'oratrice juge inacceptable qu'une société qui affirme valoriser le soin et l'inclusion pénalise financièrement les personnes qui assurent un travail indispensable. L'aide informelle n'est ni un choix ni un loisir, mais un travail lourd, souvent invisible.

La résolution apporte une réponse nécessaire en demandant la suspension immédiate des exclusions du chômage et la reconnaissance d'un véritable statut social pour les aidants proches, avec des droits et une protection effectifs.

Soutenir ces familles relève à la fois de la dignité humaine, de la justice sociale et du bon fonctionnement du système de soins.

III. Discussion générale

Mme Aurélie Czekalski professe l'intérêt de son groupe pour les aidants proches, mais critique une approche qu'elle juge trop centrée sur l'interpellation de l'autorité fédérale. Elle soutient que Bruxelles dispose aussi de leviers concrets (soutien psychosocial, accompagnement, répit,

een fundamentele oplossing door een sociaal statuut in te voeren voor mensen die langdurig onbeschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt.

Het parlements lid pleit voor een gerichte opschorting van de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering om te vermijden dat de betrokkenen onmiddellijk in bestaansonzekerheid worden gestort. Zij benadrukt tegelijk dat die regeling tijdelijk en gereguleerd moet zijn, zodat zij kan dienen als opstap naar een consistente oplossing. Zij benadrukt ook de noodzaak om mantelzorgers beter te identificeren, te informeren en te begeleiden, vooral in Brussel waar veel jonge mantelzorgers zijn, om zoveel mogelijk te verhinderen dat mensen hun rechten verliezen of niet opnemen.

Mevrouw Najima El Arbaoui, medeondertekenaar van het voorstel van resolutie, spreekt haar onvoorwaardelijke steun uit voor het voorstel. Zij benadrukt dat de tekst niet gaat over abstracte gegevens, maar over menselijke verhalen, in het bijzonder van de ouders van kinderen met een handicap die een permanente zorgtaak op zich nemen, waarvoor ze als kostprijs vaak hun beroepsactiviteit moeten stopzetten of verminderen. Die zorgtaak loopt verder na de kantooruren, tijdens het weekend of zodra het kind meerderjarig wordt. Meer dan een derde van de mantelzorgers in België wordt tevens blootgesteld aan het risico op armoede.

De werkloosheidshervorming zou ertoe kunnen leiden dat veel ouders die als mantelzorger optreden, hun uitkering vanaf maart 2026 gedeeltelijk of volledig verliezen. Daardoor zou het inkomen van gezinnen die zich al in een kwetsbare positie bevinden, een aanzienlijke duik nemen.

De spreekster vindt het onaanvaardbaar dat een maatschappij die beweert waarde te hechten aan zorg en inclusie, mensen die essentieel werk verrichten financieel bestraft. Informele zorgverlening is geen keuze of vrijetijdsbesteding, maar een zware en vaak onzichtbare taak.

De resolutie biedt een noodzakelijk antwoord door ertoe op te roepen de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering onmiddellijk op te schorten en een volwaardig sociaal statuut te erkennen voor mantelzorgers, waaraan effectieve rechten en bescherming gekoppeld zijn.

In het licht van de menselijke waardigheid, sociale rechtvaardigheid en de goede werking van het gezondheidszorgstelsel is het nodig om die gezinnen te helpen.

III. Algemene bespreking

Mevrouw Aurélie Czekalski verklaart dat haar fractie de mantelzorgers een warm hart toedraagt, maar heeft kritiek op de aanpak die er volgens haar te veel op gericht is de federale overheid in het vizier te nemen. Zij stelt dat Brussel ook over concrete hefboomen beschikt (psychosociale

prévention de la précarité) et reproche à la majorité sortante d'avoir insuffisamment agi en faveur des aidants proches (la proposition antérieure de son groupe, n° [A-237/1 – 2020/2021](#), avait d'ailleurs été écartée).

L'oratrice y insiste: le chômage n'est pas conçu pour couvrir durablement des situations de prise en charge lourde et ne peut remplacer une politique sociale, familiale et de santé. Or, la proposition ne prévoit pas de soutien psychologique concret ni de sécurisation du financement des associations, et q néglige des publics comme les jeunes aidants, les aidants isolés et les dispositifs de répit.

Son groupe plaide pour un plan interfédéral et ne soutiendra pas la proposition.

M. Gilles Verstraeten souligne qu'un large consensus existe sur la nécessité de réfléchir de manière transversale, à travers tous les niveaux de pouvoir, à une matière devenue extrêmement complexe depuis les réformes de l'État, en particulier en ce qui concerne l'articulation entre emploi, soins, handicap et statuts sociaux. Les compétences sont fragmentées et certains niveaux de pouvoir, notamment la Commission communautaire commune, n'ont que très peu agi en faveur des aidants proches au cours des dernières législatures, malgré des interpellations répétées.

Le député met l'accent sur la spécificité bruxelloise, marquée par un nombre élevé de jeunes aidants, qui souvent prodiguent des soins au sein de leur propre famille, et regrette l'absence d'une stratégie globale, contrairement à la Flandre, qui dispose depuis plusieurs années de plans structurés en matière de soutien, de reconnaissance et d'accompagnement des aidants proches. Bruxelles aurait pu s'en inspirer, notamment pour développer des mesures de sensibilisation, de soutien psychologique ou de conciliation entre travail et soins, mais ne l'a pas fait.

Selon l'intervenant, les aidants proches qui ne peuvent pas travailler ne relèvent pas du chômage, conçu pour des personnes disponibles sur le marché de l'emploi après une perte involontaire de travail. L'assurance-chômage a trop longtemps servi de solution par défaut pour des situations qui ressortissent en réalité à d'autres besoins sociaux. Il serait mieux venu d'élaborer pour les aidants proches des statuts adaptés et cohérents, en concertation entre le niveau fédéral, les Régions et les Communautés, plutôt que de demander un retour au système antérieur.

Le commissaire voit dans la proposition à l'examen une instrumentalisation politicienne du débat pour attaquer la coalition fédérale, sans proposer de solutions concrètes relevant des compétences bruxelloise – dont le déploiement

steun, begeleiding, respijtzorg, het voorkomen van bestaansonzekerheid) en verwijt de uittrekkende meerderheid dat ze te weinig heeft gedaan om het voor mantelzorgers op te nemen (het vorige voorstel van haar fractie, nr. [A-237/1 - 2020/2021](#), werd overigens verworpen).

De spreekster benadrukt dat werkloosheidsuitkeringen niet bedoeld zijn om zware zorgsituaties langdurig te dekken en geen surrogaat mogen vormen voor een welzijns-, gezins- en gezondheidsbeleid. Het voorstel voorziet echter niet in concrete psychologische ondersteuning en stelt evenmin de financiering van verenigingen in de sector veilig. Bovendien schenkt het geen aandacht aan groepen zoals jonge mantelzorgers, alleenstaande mantelzorgers en respijtzorg.

Haar fractie pleit voor een interfederaal plan en zal het voorstel niet steunen.

Volgens **de heer Gilles Verstraeten** is vrijwel iedereen het erover eens dat alle bestuursniveaus samen op een overkoepelende manier moeten nadenken over een aangelegenheid die sinds de staatshervormingen bijzonder ingewikkeld is geworden, met name de onderlinge afstemming tussen werk, zorg, handicap en sociale statuten. De bevoegdheden zijn versnipperd en bepaalde bestuursniveaus, met name de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, hebben de afgelopen regeerperiodes bitter weinig gedaan om mantelzorgers te helpen, ondanks herhaaldelijke oproepen tot actie.

Het parlementslid benadrukt de specifieke situatie in Brussel, met zijn hoge aantal jonge mantelzorgers, die vaak zorg verlenen binnen hun eigen gezin, en betreurt het feit dat er geen alomvattende strategie is, in tegenstelling tot Vlaanderen, dat al meerdere jaren over gestructureerde plannen beschikt om mantelzorgers te ondersteunen, te erkennen en te begeleiden. Brussel had er inspiratie uit kunnen putten, met name om maatregelen te nemen op vlak van bewustmaking, psychologische ondersteuning of het evenwicht tussen werk en zorgtaken, maar heeft dat niet gedaan.

Volgens de spreker horen mantelzorgers die niet kunnen werken, niet thuis onder de werkloosheidsregeling, die bedoeld is voor mensen die na het onvrijwillige verlies van hun baan beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt. De werkloosheidsverzekering is te lang gebruikt als standaardoplossing voor situaties, waarbij in werkelijkheid andere sociale behoeften aan de orde zijn. Het zou beter zijn om in overleg tussen de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen een aangepast en coherent statuut voor mantelzorgers uit te werken, in plaats van te vragen om terug te keren naar het vorige systeem.

Het commissielid beschouwt het voorliggende voorstel als een manier om politiek munt te slaan uit het debat en de federale coalitie het vuur aan de schenen te leggen, zonder concrete oplossingen voor te stellen waarvoor Brussel

requerrait la formation d'un gouvernement régional et la définition d'une politique budgétaire claire.

Mme Gladys Kazadi regrette le retrait de la proposition n° [B-55/1 – 2024/2025](#), qu'elle jugeait la plus aboutie car articulant urgence, sécurité juridique et réforme structurante, et dit craindre une politisation du débat. Elle reconnaît l'intérêt de la proposition à l'examen, mais la juge plus restrictive car centrée sur les parents d'enfants en situation de handicap, ce qui soulève la question du traitement des autres aidants (parents âgés, conjoints malades, fratries, aidants hors ménage, jeunes aidants). Elle avertit qu'en l'absence de clarification, une hiérarchie de l'aidance pourrait s'installer.

L'oratrice est favorable à un statut autonome pour les aidants proches, distinct du chômage et de l'intégration sociale, et plaide pour des mesures transitoires robustes évitant une rupture de droits et pour une coordination interfédérale formalisée. Elle présente cette logique comme un «pont transitoire», préférable à la solution de substitution que représente le chômage, qui pour les aidants proches emporte une insécurité juridique, une précarisation et une stigmatisation.

Réponses

M. Jamal Ikazban conteste l'idée que la proposition serait incomplète, affirmant qu'elle demande à la fois la suspension de l'exclusion du chômage pour l'ensemble des aidants proches et la création d'un statut clair.

L'orateur insiste sur l'urgence: le 1er mars 2026 approche et il est grand temps d'envoyer un signal politique fort à l'autorité fédérale et aux familles, car l'aidance évite des coûts bien plus élevés pour la collectivité.

Les auteurs de la proposition soutiennent les amendements n°s 1 et 3 à 5, qui améliorent le texte, mais juge que l'amendement n° 2 dénature l'objectif et risque de servir surtout à se donner bonne conscience sans agir là où la décision se prend.

Mme Farida Tahar indique qu'au-delà des divergences, l'enjeu était d'aboutir efficacement à un texte de consensus, compte tenu de la proximité entre certaines propositions. Elle défend les amendements n°s 3 à 5 comme des ajustements visant notamment à élargir au-delà du handicap le public concerné.

bevoegd is en waarvan de uitvoering de vorming van een gewestregering en een duidelijk begrotingsbeleid vereisen.

Mevrouw Gladys Kazadi betreurt de intrekking van voorstel nr. [B-55/1 – 2024/2025](#), dat zij het best uitgewerkt vond, omdat het tegelijk de nadruk legde op dringend ingrijpen, rechtszekerheid en structurele hervormingen. Zij vreest voor een politisering van het debat. Zij erkent het nut van het voorliggende voorstel, maar vindt het beperkender, omdat het zich toespitst op ouders van kinderen met een handicap. Dat roept de vraag op hoe andere mantelzorgers (bejaarde ouders, zieke echtgenoten, broers en zussen, mantelzorgers buiten het gezin, jonge mantelzorgers) dan moeten worden behandeld. Zij waarschuwt dat, als dat niet wordt uitgeklaard, een hiërarchie in de mantelzorg dreigt te ontstaan.

De spreker is voorstander van een autonoom statuut voor mantelzorgers, dat zich onderscheidt van de regelingen voor werkloosheid en maatschappelijke integratie. Zij pleit voor krachtige overgangsmaatregelen om een onderbreking van rechten te voorkomen en voor een geformaliseerde interfederale coördinatie. Een dergelijke oplossing biedt volgens haar een overbrugging en verdient de voorkeur boven de werkloosheidsregeling, die voor de mantelzorgers rechtsonzekerheid, kwetsbaarheid en stigmatisering met zich meebrengt.

Antwoorden

De heer Jamal Ikazban betwist het idee dat het voorstel onvolledig zou zijn en stelt dat het zowel de opschorting van de uitsluiting van de werkloosheidsuitkering voor alle mantelzorgers als de invoering van een duidelijk statuut beoogt.

De spreker benadrukt dat er dringend iets gedaan moet worden: 1 maart 2026 nadert en het is hoog tijd om een sterk politiek signaal te geven aan de federale overheid en de gezinnen, want mantelzorg voorkomt veel hogere kosten voor de samenleving.

De indieners van het voorstel steunen de amendementen nrs. 1 en 3 tot 5, die de tekst verbeteren. Zij vinden daarentegen dat amendement nr. 2 het doel van het voorstel uitholt en vooral dient om het geweten te sussen zonder dat er actie wordt ondernomen op het daadwerkelijke besluitvormingsniveau.

Mevrouw Farida Tahar geeft aan dat het, los van de meningsverschillen, de bedoeling was om op een efficiënte manier tot een consensus tekst te komen, aangezien bepaalde voorstellen nogal veel gelijkenissen vertoonden. Zij verdedigt de amendementen 3 tot 5 als aanpassingen die met name bedoeld zijn om de doelgroep uit te breiden en niet te beperken tot personen met een handicap.

IV. Discussion des considérants et des tirets du dispositif et votes

Considérants

Les considérants ne suscitent aucun commentaire.

Vote

Les considérants sont adoptés par 9 voix contre 5 et 1 abstention.

Tirets du dispositif

Les amendements n°s 1 à 5 sont présentés et justifiés par leurs auteurs.

Votes

L'amendement n° 2 (tendant à remplacer les tirets du dispositif) est rejeté par 7 voix contre 1 et 7 abstentions.

L'amendement n° 1 est adopté par 9 voix contre 5 et 1 abstention.

Les amendement n°s 3 à 5 sont adoptés par 10 voix et 5 abstentions.

Mme Aurélie Czekalski justifie l'abstention de son groupe sur les amendements n°s 3 à 5. L'amendement n° 3 est devenu sans objet à la suite de l'annonce, par le ministre fédéral, d'un statu quo pour les personnes reconnues comme aidants proches bénéficiant de droits sociaux. L'objectif de l'amendement n° 4 est louable, mais une mesure transitoire le temps de finaliser les travaux législatifs fédéraux devrait être privilégiée. L'amendement n° 5 ne répond pas pleinement à l'exigence de coordination défendue par son groupe.

M. Gilles Verstraeten justifie son abstention sur les amendements n° 1 et 3 à 5: il en admet le bien-fondé, mais est opposé à la proposition dans son ensemble –le statut d'aidant proche doit bien être réformé, mais par le niveau compétent, c'est-à-dire l'autorité fédérale.

IV. Bespreking van de consideransen en streepjes van het verzoekend gedeelte en stemmingen

Consideransen

De consideransen lokken geen enkele commentaar uit.

Stemming

De consideransen worden aangenomen met 9 stemmen tegen 5, bij 1 onthouding.

Streepjes van het verzoeken gedeelte

De amendementen nrs. 1 tot 5 worden door hun indieners toegelicht en verantwoord.

Stemmingen

Amendement nr. 2 (dat tot doel heeft de streepjes in het dispositief te vervangen) wordt verworpen met 7 stemmen tegen 1, bij 7 onthoudingen.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5, bij 1 onthouding.

De amendementen nrs. 3 tot 5 worden aangenomen met 10 stemmen, bij 5 onthoudingen.

Mevrouw Aurélie Czekalski rechtvaardigt de onthouding van haar fractie bij de amendementen 3 tot 5. Amendement nr. 3 is doelloos geworden na de aankondiging van de federale minister dat de status quo wordt gehandhaafd voor personen die erkend zijn als mantelzorger met sociale rechten. Het doel van amendement nr. 4 is lovenswaardig, maar het zou verkieslijk zijn een overgangsmaatregel te treffen totdat de federale wetgevingswerkzaamheden zijn afgerond. Amendement nr. 5 voldoet niet volledig aan de eis van coördinatie die door haar fractie wordt verdedigd.

De heer Gilles Verstraeten rechtvaardigt zijn onthouding bij de amendementen nrs. 1 en 3 tot 5. Ze zijn zeker gegrond, maar hij is tegen het voorstel in zijn geheel. Het statuut van mantelzorger moet worden hervormd, maar door de bevoegde, zijnde de federale overheid.

**V. Vote sur l'ensemble
de la proposition de résolution**

L'ensemble de la proposition de résolution, tel qu'amendée, est adopté par 9 voix contre 5 et 1 abstention.

**V. Stemming over het geheel
van het voorstel van resolutie**

Het geheel van het voorstel van resolutie, aldus geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 5, bij 1 onthouding.

Confiance est faite à la rapporteuse pour la rédaction du rapport.

La rapporteuse

Stéphanie LANGE

La présidente de séance

Kristela BYTYÇI

Vertrouwen wordt geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van het verslag.

De rapporteur

Stéphanie LANGE

De voorzitter van de zitting

Kristela BYTYÇI